

Zeyen SZU
+uw

Aan : Volksvertegenwoordiging in de Tweede Kamer
ter attentie van de fracties van : C.D.A.; Christen Unie,
D 66, Groen Links, P.v.d. A, Partij voor de Dieren,
P.V.V. , S.G.P. , S. P. en V.V.D.
Copie : Presidium Tweede Kamer Staten Generaal

Betreft : Jong gehandicapten.

Al vele jaren volg ik met grote of soms ook minder grote belangstelling de ontwikkelingen in de Nederlandse politiek en samenleving.

Nooit eerder was dat voor mij aanleiding om een brief als deze te schrijven.

De gang van zaken rondom de jong gehandicapten regelingen zoals die zich nu lijken te ontwikkelen, verontrust en verbaast mij echter zodanig, dat ik tot deze voor mij ongebruikelijke stap kom.

Hierbij speelt zeker ook een rol, dat ik er mij als opa van een kleinzoon ook persoonlijk en direct bij betrokken voel.

Hij zal echter zeker niet de enige zijn en zijn persoonlijke situatie werk ik hieronder dan ook nader uit als een **voorbeeld** van anderen.

Wat is zijn feitelijke situatie :

- is ruim 22 jaar
- heeft mede dankzij goede begeleiding met beperkte verstandelijke mogelijkheden (IQ 72) en aan autisme verwante gedragsstoornissen toch kans gezien een aangepaste schoolopleiding te volgen en af te sluiten met een Horeca getuigschrift.
- is na het afsluiten van zijn opleiding in dienst gekomen bij een Horeca onderneming, die zijn inzetbaarheid (70 %) geaccepteerd heeft en daarop zijn salaris heeft afgestemd.
- woont sinds ruim 1 jaar in een huis samen met 3 andere jongeren (begeleid wonen).
- is er "Apetrots" op, dat hij en werk en een eigen woongelegenheid heeft

Ik weet niet zeker of ik de voorliggende plannen om te komen tot wijziging van regelingen in de jong gehandicapten sector goed begrepen heb, maar enkele berichten lijken er op te wijzen, dat overwogen wordt om subsidie regelingen voor jong gehandicapten met een IQ dat hoger ligt dan 70 te stoppen dan wel drastisch te beperken.

Als dat realiteit zou worden zal dat voor bijvoorbeeld onze kleinzoon betekenen, dat hij **zijn werk zal verliezen** (zijn werkgever zal niet bereid zijn om hem 100 % te betalen omdat hij deze prestatie feitelijk ook niet kan leveren) en bovendien **niet kan blijven wonen** in zijn huidige huis (begeleid wonen)

Dat nu lijkt mij dan niet alleen voor hem, maar ook voor de maatschappij, een absoluut ongewenste uitkomst te zijn.

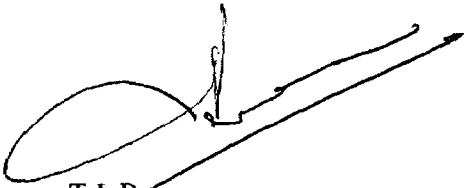
Bovendien zou ik dat niet kunnen begrijpen, want dan zou eerst recht sprake zijn van "het paard achter de wagen spannen".

Hij is er namelijk nu juist – met hulp – in geslaagd een arbeidsplaats te verwerven (en dat is wat de regering zegt te willen) en "kost" ons als maatschappij weliswaar nog wel wat geld, maar aanzienlijk minder dan wanneer hij zijn werk gaat verliezen.

Dat is de "economische" kant van de zaak, zeker zo belangrijk is echter of hij het gevoel mag blijven behouden zijn "steentje" ook bij te dragen aan onze samenleving.

Graag wil ik een reactie van U op deze hartenkreet en ben uiteraard ten allen tijde bereid U nadere informatie te verstrekken.

Inmiddels verblijf ik, hoogachtend

T.J. Beumer
Westermark 75
7245 DB
Laren (Gld)
Tel. 0573-401822
t.beumer@kpnmail.nl

Laren, 21 februari 2011